

JULESZ JÁNOS

Koncert

1. Maestro

Vén karmester. Látszatra még vezényel.
Hasán pecsétetes frakkmellénye kényel-
metlen. A hosszú pálca
kezében már csak álca.
Magányosan vacsorál, és mellényel.

##

2. Robert Schumann: Rajnai Szimfónia, IV. tétel

A rádióban szól a Rajnai
Szimfónia. Mestermű igazán.
Aztán az interneten hajnalig
még újra hallani. Empátiám
Schumann előtt részvéteket alig
palástolja, míg szeliden s puhán
felidézem e tüneményt, aki
állát támasztva torz ujjazatán
oly részletesen eltervezte már,
sőt tervét többször gyakorolta is,
hogy biztos legyen, hangja nem hamis,
ha majd sellőként símul a halál
folyója rá, mert régtől arra vár,
hogy köré fonja örvénykarjait.

##

3. Florestan és Eusebius párbeszéde Robert Schumann:

Kreisleriana című bravúros zongoradarabjában

(Kreisler: E. T. A. Hoffmann írásaiban visszatérő félbolond muzsi-
kus. Schumann saját énjének szenvedélyes felét Florestannak, me-
lankolikus oldalát Eusebiusnak nevezte el.)

- F: Gyorsan, zabolátlan ütemre ügetnek,
mint kancacsikók ménes közepén.
Ugyan ki akar nekik állani ellent?
Táltos farukon szikrázik a fény.
- E: Érd utol csak, drága Klára!
Meg ne állj! Neked hagyom.
Kergetőzésünknek mára
végét vetni akarom.
- F: Görcs fékezi útját vad futamomnak.
Fantázia kergeti ujjaimat.
Nagyúri közönség élteti holnap,
s nem lesz laikus, ki ezen kiakad.
- E: Néked írom, Klára, édes
vallomásos szép zeném.
Buja, vad vonzalmat érzek;
s tettetted csupán: – Ne még!
- F: Megint paripák harcos dübögése.
Nyergükben a páncélos lovagok.
Lándzsák hegyein gyilkolnak a mérgek.
Utánuk a hadtáp rossz fogaton.
- E: Atyád áldására várva
ifjúságunk messzi száll.
Most szökjünk meg, Klára, drága!
Bolond az, ki arra vár.
- F: Azt mondd, a kéziratot nekiadjam
Chopin Frédericnek, az őrületek
bilincse kinek kezein sose kattant,
mert maszk csak a téboly a valcereken,
míg én magamat igazán elemészttem
a máglya tüzén vagy lomha folyón?
- E: Kell-e ismételnem kétszer,
hogly komolyan gondolom?

##

**4. Richard Strauss: Metamorphosen.
Studie für 23 Solostreicher. Op. 142.**

1945. április 12.

(Szonett:)

Porrá omolt a porosz álmok napja.
Földig bombázott teuton haza.
Negyvenötnek tragikus tavasza.
Egy vén germán. Sírásóit siratja.

#

Ahogy magát császárrá ütni hagyta
a korszikai kadét valaha,
száz év után hatalmat szavaz a
szédült nép, s hozzá hűségét is adja

#

felhabzó háborodott zsarnokának.
Beethoventől ezért kijárt a gyász
a franciáknak. Romos dalszínházak

#

tövén húzza huszonhárom hangász
könnyező kövek között kővé váltan.
Végén a tus: a Zyklon harcigáz.

#

(Mellékdal arról, hogy a tisztaság csak fél egészség:)

- Los! Los! Vetkőzz! Sipirc a tus alája! –
Szappanillat keserű mandulája.
- Figyelj! Érzed? Vigyázz!
A Zyklon harcigáz. –
Gyors fulladásnyi út az agyhalálba.

###

5. Kurtág-világpremier a Scalában (2018.11.15.)

– A 91 éves Kurtág Márta zongoraművész a 92 éves Kurtág György zeneszerző alkotótársa és felesége hat évtized óta. Tisztelet mindkettőjüknek.

Az operát Beckett abszurd francia szövegének 57%-ára írták. –

Tolószékből fülel. **Végjáték.**

Az operáját közvetítik,
s a szelleme a kottán átég.

#

Járása már nehéz, úgy hírlík;
de van új mű: az **Endgame**.
Megcsinálta. Micsoda fíling!

#

Más képes volna rá? Nem hinném.
Franciául. **Fin de partie**.
Éppen csak érinti a hírnév.

#

Márta villant. Ő mindent értő:
– **Végjátékunk?** Búcsúzni kár még
Beckettől. Most látom, miért ő.

###